

se je s prejetimi blagodari zgodilo, koliko je izrejencov v mladenšnici i. t. d.

Kér sicer mladenšnica nekakoršnih dohodkov od kake druge strani nima dočakovati, temuč svbj obstanik samo na prostovoljne sklade škofijske duhovšine in drugih dobrotnikov opira; torej tudi deželne gosposke nimajo nič govoriti per oskerbnii te zaloge in sploh cele naprave; vendar Ljubljanski škof memo tega ne bo opustil, za voljo cesarske varstvine in ogledne pravice vsako leto pregled števila izrejencov in stanú zaloge s splohnim razkazanjem prejemkov in izdajkov višimu c. k. dežel-nimu poglavarstvu na znanje dati.

(Dalje sledi.)

Dopis iz Zadra.

Zavoljo slabe letine, ki je letas v Dalmaciji bila, se je to zimo lakote bati, in že se je zató dosihmal veliko več tatvin in ropanja primerilo kot lanjsko leto. Korún je tudi na Hrovaškem, od kodar ga v Dalmacijo na prodaj vozijo, silno gnjil; vsaj tisti, kteriga v Zadar perpeljejo, ni za vžiti. — Kaj je neki gosp. Kleteta primoralo, de je po mnogih časopisih novico zatrosil, de v Dalmaciji z velikim dobičkam indigo prideljujejo? Majhno poskušnjo so sicer z njo naredili, pa vse je le pri poskušnji ostalo. — Nekdo tudi v Dunajskih Novicah vseskosi Dalmatinski šampanjar na prodaj sili in ga na vso moč hvali, akoravno je slehernimu znano, de naš šampanjar ne velja nič. — S svojo domovino potegniti, je lepa reč, pa to se mora vselej le za resnico in pravico zgoditi, sicer ji je negodna hvala bolj v škodo, kot v prid.

Dopis iz Krasice v Istrii.

Kér preljube Novice od našiga kraja še clo nič niso pisale, Vam pošljem naslednje verstice, če Vam bojo vseč. *)

Tergatev je bila pri nas práv bogata in veliko poprej, kakor druge leta. Grojzdje je bilo lepo in zdravo, de ga je bilo veselje viditi, pa tudi popolnoma zrelo, kér v celi Istrii vinorejci nikjer tako na popolno zrelost grojzdja ne gledajo, kakor okoli Buj. Cena letašnjiga vina je dozdej še niska; kér pa naše vina še le ob Malim travni in še pozneje na prodaj grejo, Vam njih prave cene pri ti priči ne morem povedati, toliko pa je gotovo, de vedro nar boljšiga refoška ne velja veliko čez 4 goldinarje. — Olja so v našim kraji letas malo pridelali in komaj toliko, kar ga bojo doma potrebovali; silni vetrovi in dež so mu škodovali. Okoli Pirana je bil pa pridelk veliko boljši.

Poleg naše reke (Kvieto) že odnekaj divje želve (šildkrote) prebivajo, ki so dvojniga plemena; navadne so belkaste, druge pa črnkaste in z nekoliko daljšim repam. Belkasto pleme prebiva na suhim in skalnatih bregovih, črnkaste pa živijo v močirjih, in ko človeka zagledajo, bežijo pred njim kakor druge lažijoče zemljovodnice. Meso obojiga plemena je dobro in nič slabši od tistih, ki vam jih iz družih krajev v Ljubljano vozijo; želve črniga plemena imajo rumene noge. Kmetje jih ne jedó, imajo pa večidel po eni ali po dve pri sebi v hiši, kér mislijo de nekoliko kapljic želvine gorke kervi pomaga zoper boleznii, ki izvirajo iz nagliga prehlajenja. Pri vsem tem pa imajo naši kmetje zdravnik v veliki časti, in tudi ubogi ga koj na pomoč pokličejo, če le nekoliko zbolijo. —

S korúnám je tudi pri nas letas žalostna; zelje in repa pa sta se práv práv dobro obnesla. F. Vidmar.

*) Lepa hvala častitljivimu gosp. dopisniku, kteriga prosimo, de bi nam večkrat kaj pisali. Vredništvo.

Domačinstvo. Peter Klepec, silni slovenski junak.

Ko sonce nam svéti predédov spomin
Na nebu človeškiga djanja.
Koseski.

1. Ustno izročilo.

Med druge slovenske junake, kterih spomin še ni na papirji, sliši tudi naš silni junak Peter Klepec. Od letéga sim slišal v Osilnici *) tole pripovedovati.

Njega dni je bila strašna vojska na sveti. Velika derhal sovražnikov je pergromela po Hrovaškim za nekim kraljem, kteri jim je ušel s svojimi vojaki na hrib, ki se od tistiga časa „Kraljev Verh“ imenuje. Sovražniki so se unkraj Kraljeviga Verha v neki dolini vtaborili, kralj s svojimi vojaki pa je bil na Kraljevim Verhu. Iz sovražnikoviga tabra je peršel sleherni dan éverst korenjak, ki je mislil, de mu ga ni para pod soncam, ter je kraljevcam na vse usta zabavljal, in jih na korazo klical. Ko se je perménilo, de je ošabni ptujec nekiga dné spet kralju in njegovim vajakam zabavljal, se razserdi Peter Klepec, junak na glasu, zgrabi svoj meč in dère na ošabniga ptujca. Kér tačas še niso streljali, se vrisneta z meči, in krepka Petrova desnica podère ošabneža hitro na tla. Sovražniki to viditi, poberéjo svoje kopita, ter pobegnejo čez hribe in doline. Kralj s svojo vojno pertisne urno za njimi in vse pokončá. Osilničanje pravijo, de je bilo njim in nekterim sosednim hrovaškim sèlam v zahvalo Petroviga junaštva plémstvo podeljeno, kteriga so pa njih stari po nemarnosti zgubili.

To in nič več nisim mogel zvéditi od téga junaškiga sina Slovénije. Popraševal sim po pésmi, ktera se morebiti od njega poje, tode v Osilnici nisim mogel zvéditi za njo. Kdor je z Osilničani in s sosédnimi hrovaškimi sèli bolj znan kakor jez, bo morebiti kaj več zvedel od tega junaka. **) Teško de bi saj na sosednim Hrovaškim nobene pesme od tega slavniga možá ne péli. Kakor Serb in Černogorec prepévata hrabre čine svojih junakov, ravno tako ohranjujeta tudi Hrovat in Slovenec spomin svojih silnih junakov po pesmih prihodnim rodovam. — Morde bi se dalo tudi imé preganjaniga kralja zvéditi? Na moje vprašanje, kdo de je bil preganjani kralj, je bilo odgovorjeno: „To sam dragi Bog zna, to se je vže davno pripetilo.“

(Konec sledi.)

*) Osilnica je vozek jezik krajske dežele. Leži ob Kopi in Čubránki. Proti severu ima hočevske planine. Osilniška farna cerkev ima še zdaj terden tabor, okoli kteriga so velikrat kervožejni Turki razsajali. Pisatelj.

**) Tudi gospod Poženčan so nam podali povest od glasovitiga Petra Klepeca, ktero bomo po dokončaním pričujočim so-stavku v Novicah natisniti dali. Vredništvo.

Žitni kup. (Srednja cena).	V Ljubljani		V Krajnju	
	12. Grudna.		7. Grudna.	
	gold.	kr.	gold.	kr.
1 mernik Pšenice domače....	2	30	2	30
1 > > banaške....	2	51	2	40
1 > Turšice.....	1	30	1	29
1 > Sorsice.....	—	—	1	56
1 > Réži.....	1	44	1	41
1 > Ječmena.....	1	20	1	16
1 > Prosa.....	1	18	1	18
1 > Ajde.....	1	8	1	6
1 > Ovsa.....	—	54	—	53

Cena prešičev v Krajnji — čez 2 centa 6 krajc. funt; spod 2 centa pa 5 krajc. in pol. — Špêh brez kože 15 gold. in pol, s kožo pa 15 gold. cent.